

Tervek a burgonyáról

Néhány évvel ezelőtt panasszal hártották el a termelők a szemrehányást. Azt mondták, azért nem termelt elegendő krumplink, mert rosszak a fajták. Azóta teljes váltás történt, bőven termő új fajták kerültek be külföldről, mégis előállt az a furcsa helyzet, bőven megint nem termelt elegendő. Valahol mindenképpen elvettük a lépést, de az is vitathatatlan tény, hogy az elmúlt esztendő rossz időjárásának rovására írható a károk egyik fele.

A forráskúti—üllési szövetkezet évek óta nagy területen termel krumplit, és egy új termelési rendszer irányítását is magára vállalta, érdemes tehát fölteni a kérdést a szövetkezet elnökeinek, Sándor Tibornak: számfantunk kell-e még a tavalyi termelési sikertelenség ismétlődésére? A kérdés öhajjt is kifejez, szeretnénk, ha megtermelnék gazdaságaink, amire megynénk szükség van, és felelősséggel járulnának hozzá az ország elátásához, ahogy jó adottságaink megengedik.

Azt a választ kaptuk, valóban rendelkezünk jól termő fajtákkal, a garantált fölvasárlási árat biztonságát is jelentenek, érdemes tehát burgonyát termelni. Forráskút ugyan két év alatt megduplázta termőterületét, a kedvezőtlen tényezők azonban így is éreztették hatásukat. Bár él a köztudatban az a tévhit, hogy krumplit termelni mindenki tud, hozzáértés, gondosság kell azonban ahhoz, hogy az új fajták a mi vidékünkön akár 200 mászás átlagtermést is adjanak.

A termelési rendszer eddigi hét gazdaságához vár-

hatóan még csatlakozik mássik hat-hét termelőszövetkezet, számítani lehet rá, hogy 1300 hektáron ültetnek majd burgonyát, ez pedig 2 ezer 600 vagon termést ígér. Úgy kell értenünk természetesen az ígéretet, hogy minden velejáró munkát időben és kifogástalanul kell elvégeznünk, de az időjárás így is közbeszólhat.

Tarlóburgonyát a forráskúti—üllési Haladás, és a ruszai Népszabadság Tévesz termelői területen, ehhez elég vetőgumót tárolnak a forráskúti és zánkányi hűtőházban. A nagymágyosi és a kiszombori szövetkezet egyébként a vetőgumók szaporítását vállalja magára, remélhető, hogy a következő évtől ilyen gondjaink már nem lesznek.

A termelési rendszer önmagában követeli, hogy elegendő vetőgumó legyen. Most mindössze 50—60 vagon hiányzik az év elején, de remény van rá, hogy ezt is be tudják időben szerezni. Az új termelési módszerek

természetesen gépeket is sürgetnek, előreláthatóan ebből sem lesz hiány.

Ismert optimizmusával azt mondja az elnök, a mostani kellemetlen helyzetből rövid idő alatt ki tudunk lábalni, a termelők szmmitának arra, hogy Csongrád megye gazdaságai hamarosan az ország más területein élők ellátásához is hozzájárulhatnak. Forráskút egyébként két hektár fölával fedett területen termel igen korai burgonyát. Februárban ültetik és április végén már talán szedhetik is. Újdonság, hogy néhány kisgazdaság is próbálkozik ezzel az eljárással. Előrecsírátott burgonyát 120 hektáron vetnek, a nyári hónapokban száz hektár termését szedik majd föl, és gabona utáni másodvetésként szintén száz hektár szerepel tervekben. A Haladás Termelőszövetkezet ebben az évben összesen 490 hektáron termel burgonyát.

H. D.

Napirenden

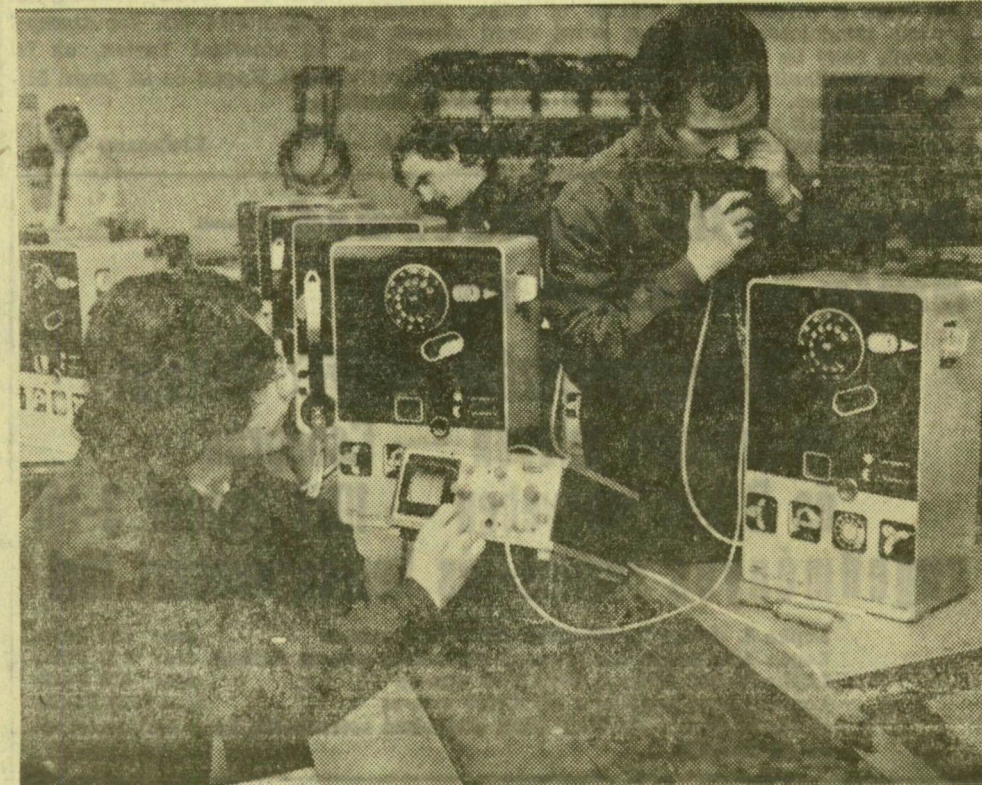
A fogyasztási szövetkezetek feladatai

Az 1977. évi népgazdasági tervről, a mozgalomra háruló feladatokról, a végrehajtásukhoz szolgáló irányelvekről tárgyal szerdai ülésén a Fogyasztási Szövetkezetek Országos Tanácsa. A tervek szerint az AFESZ-ek kiske-

reskedelmi forgalma — változatlan áron — 4,4 százalékkal nő. Kiemelkedő fontosságú továbbra is az alapellátás javítása — amire az áruellátás várható helyzete lehetőséget ad. A vendéglátásban továbbfejlesztik a kínálatot és szolgáltatásokat, ideértve a közétkeztetés kiterjesztését is. A lakosság ellátására, az ipar és külkereskedelem szükségleteinek kielégítésére az eddiginél is több figyelmet fordítanak az AFESZ-ek. A legnagyobb súlyt a zöldség-gyümölcsfélék termesztésére, állatok és állati termékek előállítására, forgalmazására és feldolgozásának fejlesztésére helyezik. A takarékszövetkezetek az idén várhatóan 5 százalékkal növelhetik betétállományukat, amely az év végére elérheti a 12 milliárd forintot. Fontos feladatuk továbbra is, hogy kölcsönnyújtásokkal elősegítsék a kisgazdaságok munkájának korszerűsítését. A lakásfenntartó szövetkezetek lakásállományára év végére várhatóan 134 000-ról 148 000-re, a lakásépítő szövetkezetek által felépített otthonok száma 3000—3500-ról 4000—4500-ra nő. Fokozódik az épület- és lakáskarbantartó tevékenység is. (MTI)

A telefon-automaták új gyára

Január 1-től a Mechanikai Művek vette át a hazai telefongyártást. 1977-ben Abonyban 83 ezer darab CB—687-es típusú távbeszélő készüléket készítenek a posta igényei szerint. Ugyanakkor Törökbálinton a központi gyáregységben ugyancsak a posta részére megkezdtek a pénzbedobós automata telefonkészülékek gyártását. Ezek a készülékek valamennyi városban felszerelhetők, ahol crosbar rendszerű telefonközpont van. Képzünk: szerelőszalagon a pénzbedobós automata telefonkészülék. Egy-egy ilyen készülék ára mintegy 23 ezer forint. Ebben az évben ezer darabot rendelt a posta.

E. Nagy István

A tiltakozók sem maradtak otthon

Ez az év is jól kezdődik — mondhatták keserű száj-
izzal, rosszat sejtve a szegedi textilművek fonónői, amikor
hallották a megdöbbentő hírt: leégett a Pamutnyomóipari
Vállalat újpesti gyárának fonódaja. Az életet jobban ismerők,
s a közösségi gondok iránt érzékenyebbek rögtön sejtették,
ennek a nagy bajnak Szegedre is elér a hatása. A
családtagok ugyanis nem hagyhatják cserben egymást.

Valóban? Kérdezzük meg talán az érdekelteket!

Ebből túlóra lesz

Az örökfiatalnak látszó, biztosan óriási lehet a kár, de már fájós lábú Szűcs Benjammíné ragyog. Ha meg sem szólalna, a szeme, az arca akkor is tökéletesen tölcsmólná érzéseit. Az ő dobhártyáját már 24 esztendő óta veri a gépek szakadatlan zúgása, s ez a szörnyűség immár szükségletévé változott. Odáig jutott, ma már odahaza sem tűri a csendet, s egész nap beszélteti a rádiót. Persze azt is tudni szeretni, mi történik a világban. Idős édesanyja és a nagylánya, Gabriella talán oda se figyeltek „az örökké zörgő dobozra”, mikor bemondta, milyen tragédia történt vállalatuk egyik gyárában, ő azonban önkéntelenül is reagált rá:

— Ebből alighanem túlóra lesz.

Kicsit bosszankodott, hogy

biztosan óriási lehet a kár, aztán nyilván pótolni kell a kiesést, de azzal is tisztában volt, hogy neki, mint kommunisztának, s szocialista brigádvezetőnek ezúttal is önmagát kell adnia. Izgalmát látva, a család figyelmeztette, gondoljon végre a visszereire is, mégsem tudott teljesen megnyugodni. Várt, mikor szólítták...

Nem tették próbára a türelmét. A textilművek vezetőit már másnap fölrendelték a budapesti központba, ahol közölték velük: tekintettel a jelentős természékesésre, a Panyova fonodájában 1977. első negyedévének minden vasárnapján kötelező túlórázni: vagyis tízenkészer három teljes műszakban legalább 350 tonna többletfonalat kell a szegedi üzem fonódájának termelnie.

Nem tapsolták meg

Bizony, ennek neki kellett gyürkőzni. Mintegy 600 fonalat dolgozott, túlnyomórészt nőket — asszonyokat, anyákat — érintett a népszerűnek cseppet sem mondható intézkedés, és tudni lehetett, senki nem tapsolja meg. Sőt. De ha nem jön be valaki, helyette mások lesznek kénytelenek helytállni. Segédmunkásokat ugyanis lehetetlen a fonógépekhez állítani. Főművezetők, művezetők, pártalapszervezeti titkárok, szocialista brigádvezetők, kommunisták és kommunista szívű pártönkivüliek vállalkoztak tehát arra, hogy szót értenek társaikkal, beosztottjaikkal. Mert jóllehet, az első általános vélemény kedvezőnek tűnt,

utána elkezdődött a húzódozás. Az egyik munkás közlekedési nehézségekre, a másik beteg szüleire, a harmadik disznóölési elfoglaltságra, a negyedik fizikai kimerültségre hivatkozott.

És mi lett a vége?

— Akik legjobban tiltakoztak, azok már az első vasárnap egy szál megjelentek munkahelyükön — hangsúlyozza Csipó Ferenc fonodavezető.

— Mi az, hogy megjelentek — toldja meg Juhász Géza igazgató. — Várakozáson felüli mennyiséget termeltek az emberek, s biztos vagyok benne, hogy ezután is számíthatunk ilyen megértő hozzáállásra.

A közösség ereje

Ugy tűnhet, hogy első sorban a 100 százalékos túlóradíj, a 200—250 forintnyi plusz kereset hozta mozgásba a népet. Meg talán az, hogy ebből mindjárt a műszak végén kifizetnek előlegképpen 150 forintot. Ez tévedés.

Tagadhatatlan, nyilvánvalóan számít a pénz, a többiek vállalták és csinálják amit kell.

Hallgassuk csak meg Kárika Vincénét!

talán senki nem fogalmazta meg a fonodában, de akikkel beszélgettünk, azok mind ezt a lényegét járták ismételtelen körül. Az a mind általánosabbá váló szemlélet győzött: lehetetlen ott-hon lehúzódni a kályha mellett.

Tagadhatatlan, nyilvánvalóan számít a pénz, a többiek vállalták és csinálják amit kell.

Hallgassuk csak meg Kárika Vincénét!

— Az ember, ugye, nem vonhatja ki magát. Az uram dohogott, hogy nem enged be a gyárba. Már csak ez hiányzott! A túlórárt fínt rendelték el, itt nem tehet rola senki, mégis fáztam tőle. És még gyözködtem az embert is!

— S végül mire jutottak?
— Gondolhatja. Meggyőztem őt, mint engem itt a gyárban.

Domonkos Istvánné férje már lezserebben foglalt állást a vasárnapi műszak ügyében: Te tudod, döntsél magad. Miután azonban elvállalta, hogy hétvégi napközi híján vigyáz a kislányra, Domonkosné így állapodott meg önmagával: ő, aki 13 év óta jó közérzettel dolgozik a textilművek fonodájában, nem lehet kerékkötő.

— S tetszik tudni, mi esett nagyon jól? Az, hogy amikor bejöttem és odaálltam a géphez, láttam, hogy a főnökök is mind a helyükön vannak. Az igazgató is. Tarkács Imréné, az üzemi pártbizottság titkára pedig gépen dolgozott. Örültem az olyan apró figyelmességek is, hogy megkínáltak bennünket ingyenfeketével. Nem az ára az érdekes, hisz annál mi jobban keresünk, hogy számotana egy kávé kifizetés, hanem arról: lám, tudják, hogy emberek vagyunk nem érzéketlen gépi alkatrészek, s így holnap, meg holnapután is jövőnk, ha muszáj.

Már gyökeret eresztett

Fiatalasszony Tóth Mihályné is. Neki hat éves kislánya elhelyezése okozott problémát, ezért tiltakozott a vasárnapi túlmunka miatt. Végül azonban...

— Minek hallgatnám el, én is egyike voltam azoknak, akik ellene beszéltek. Aztán gondolkodni kezdtem azon: innen élek, 10 éve tartozom ehhez a közösséghez, jól megvagyok itt, el sem tudom képzelni, hogy máshol vállalnék munkát. Hát akkor mit akarok? A túlóra különben is kötelező, igazolatlan hiányzó pedig nem lesznek. Nem éri meg.

Hát ilyen a helyzet. Ha az eddigiekből nem derült volna ki, hadd írjam le érthetően: szimpatikus emberek a fonodások. Nem szövegelnek tetszősen a szocializmus gyönyörűségéről, de tudatukban, érzéseikben már gyökeret eresztett. Tulajdonképpen egészen reagálnak a dolgokra, amikor nem vezényszóra, hanem tisztességes eszmecsere közben jutnak el a helyes döntésig. Biztosan nekik is jó lenne névtelen „letenni a lantot”, és szórakozás, pihenés révén feltöltődni egy kicsit. De tulajdonképpen képtelenek hátat fordítani a gyár gondjainak. Ne kerteljünk, a munka gyakran ma is teher, mert még sok jut belőle, és nagy erőfeszítést igényel, s legjeltebb az könnyít rajta, ha megértjük, mit, miért kell elvégezni.

A textilművek fonónői is így vannak ezzel. Megérdemlik, hogy ne csak a gyárvezetés, hanem a Volán is figyelmesebb legyen irántuk. Mert még ki-kihagy ez a figyelmesség. Az elmúlt szombat este 10 órakor a Tárjában lakó asszonyok hiába várták az M 15-ös buszt. Pénig allítólag kérték, hogy jöjjen. A Pittvarosra induló kocsit vezetőjét kérték meg, vigye el őket legalább a Marx térre, onnan majd csak hazaverődnek valahogyan.